

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/28/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114222091
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboslava Vanková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2114222091.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľuboslava Vanková a sudkýň: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a JUDr. Andrea Dudášová, v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, zastúpený splnomocnencom: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., IČO 47 233 516, so sídlom Kubániho 16, Bratislava, proti žalovanej: S. S., rod. U., narodená XX.X.XXXX, bytom R. XXX/XX, M., o zaplatenie 2.042,58 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Piešťany č. k. 9C/178/2014-112 zo dňa 4.9.2017, takto

rozhodol:

I. Návrh žalobcu na prerušenie konania **s a z a m i e t a**.

II. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **s a r u š í a v e c s a v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

2. Napadnutý rozsudok súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 53 ods. 8, § 565, § 101 Občianskeho zákonníka, § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že žalobca so žalovanou uzavrel zmluvu označenú ako „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluva o revolvingovom úvere“, ktorú žalovaná podpísala 4.3.2008 a žalobca 5.3.2008. V tejto zmluve sa žalobca okrem iného zaviazal poskytnúť žalovanej úver vo výške 995,82 eur splatný spolu so zmluvnou odmenou 1.169,49 eur v 36 mesačných splátkach po 60,15 eur vrátane úroku splatných k 20. dňu mesiaca. Žalobcom uplatnený nárok s ohľadom na charakter účastníkov, ktorí zmluvu uzatvárali (žalobcu ako subjektu - veriteľa, konajúceho pri jej uzatváraní a plnení v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovanej - fyzickej osoby - dlžníka, nekonajúceho pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej obchodnej činnosti), je nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy, konkrétne ide o spotrebiteľský úver, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Zo žalobcom doručenej karty klienta (žalovanej) týkajúcej sa predmetnej zmluvy vyplýva, že žalovaná splatila splátky 1 až 2 v celom rozsahu. Zo splátky 3 uhradila 2,52 eur. Celkovo bolo podľa karty klienta na predmetný úver uhradených žalovanou 122,82 eur, pričom celkovo bolo žalobcom žalovanej vyplatených na predmetný úver 995,82 eur.

4. Vecne súd prvej inštancie argumentoval tým, že s účinnosťou od 1.5.2014 prislúcha súdu s poukazom na citované ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. povinnosť pri nárokoch zo spotrebiteľskej

zmluvy ex offa prihliadať aj na premlčanie žalovaného nároku uplatneného voči spotrebiteľovi. Podľa názoru súdu prvej inštancie je žalobcom uplatnený nárok voči žalovanej premlčaný. K jeho premlčaniu - tej jeho časti, kde ohľadne nezaplatených splátok splatných pred 25.8.2008 nezačala už skôr plynúť premlčacia doba, ktorá tým pádom už skôr uplynula, došlo uplynutím trojročnej premlčacej doby plynúcej od 26.8.2008 - odo dňa nasledujúceho po predčasnej splatnosti úveru v dôsledku jeho zosplatenia žalobcom, t. j. ku dňu 26.8.2011. Pritom aj samotný žalobca si v žalobe uplatnil úroky z omeškania zo žalovanej istiny práve počnúc dňom 26.8.2008, čiže aj podľa neho mal byť žalovaná v omeškani s celou žalovanou istinou už k uvedenému dňu. Ak si žalobca uplatnil tento nárok až po uplynutí premlčacej doby, musel súd prvej inštancie jeho žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

5. Súd prvej inštancie žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania, nakoľko jej v konaní žiadne trovy nevznikli a ani jej žiadne trovy konania z obsahu spisu nevyplyvajú.

6. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), f), h) Civilného sporového poriadku. V odvolaní uviedol, že použitie ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. je v rozpore s vyhlásením žalovanej, ktorá žalovaná nárok uznala a vyhlásila, že si je ho vedomá. Súd prvej inštancie nemal použiť ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z., nakoľko ide o postup odkazujúci na právnu normu, ktorej neústavnosť bola napadnutá v konaní o súlade právnych predpisov pred Ústavným súdom SR, súd prvej inštancie nemal vo veci konať a mal konanie prerušiť až do právoplatného skončenia tohto konania o súlade právnych predpisov pred Ústavným súdom SR. Žalobca je toho názoru, že je namieste prerušiť konanie až do skončenia uvedeného konania vedeného pred Ústavným súdom SR vedeného pod Pl. ÚS 1/2017 a preto navrhuje konanie prerušiť. Aplikácia ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. v prejednávanej veci je zároveň postupom, ktorý porušuje nielen princíp nestrannosti súdu, ale zároveň je neprimeraná. Navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

7. K odvolaniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná. Vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že dlh je ochotná zaplatiť až keď si nájde prácu, a to až v septembri 2018.

8. Odvolací súd vo veci rozhodoval podľa ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ktorým bol zrušený doterajší zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, pričom podľa ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

9. Odvolací súd sa ako prvé zaoberal návrhom žalobcu, ktorý v súlade s ustanovením § 162 a nasl. Civilného sporového poriadku požiadal o prerušenie konania do skončenia konania o súlade právnych predpisov pred Ústavným súdom Slovenskej republiky vo veci týkajúcej sa ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

10. Podľa § 164 Civilného sporového poriadku, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

11. Ustanovenie § 164 Civilného sporového poriadku dáva súdu možnosť (nie povinnosť) prebiehajúce konanie prerušiť vtedy, ak v inom už prebiehajúcom konaní sa rieši otázka, ktorá môže byť významná pre rozhodnutie súdu v danej veci. Ide o fakultatívne prerušenia konania v prípade prejudiciality predmetu konania. Pojem „prejudicialita“ znamená determináciu určitej právnej otázky inou právnou otázkou, od ktorej vyriešenia je priamo závislý výrok o spore, pričom túto prejudiciálnu otázku si môže v istých prípadoch posúdiť konajúci orgán sám. Klasická prejudicialita znamená rešpektovanie rozhodnutia iného orgánu o predbežnej otázke, ktorým je súd viazaný. Iné otázky, o ktorých má rozhodnúť iný orgán, môže súd posúdiť sám. Ak však bolo o takejto otázke vydané príslušným orgánom rozhodnutie, súd z neho vychádza.

12. V prejednávanej veci sa žalobca domáhal prerušenia konania dôvodiac návrhom podaným Ústavnému súdu Slovenskej republiky o posúdení súladu ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v

znení neskorších predpisov s Čl. 1 ods. 1 a Čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Odvolaciemu súdu je známe z úradnej činnosti, že dňa 7.2.2018 Ústavný súd Slovenskej republiky vo veci vyhlásil nález sp. zn. PL. ÚS 11/2016, podľa ktorého nález ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. S poukazom na vyššie uvedenú skutočnosť tak v priebehu odvolacieho konania fakticky nastala skutočnosť, do uplynutia ktorej žiadal žalobca prerušiť konanie, čo znamená, že odpadla prekážka, pre ktorú navrhoval žalobca konanie prerušiť. Odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade je tak dôvodné návrh žalobcu na prerušenie konania zamietnuť.

13. Následne Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávnenou osobou - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), d), f), h) Civilného sporového poriadku), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť (§ 389 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku) a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

14. Predmetom konania je nárok na zaplatenie sumy 2.042,58 eur s príslušenstvom. Vzhľadom na rozsah a dôvody odvolania žalobcu je predmetom odvolacieho konania posúdiť, či postupom súdu prvej inštancie došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces, či konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a či súd prvej inštancie skutkovo a právne správne posúdil jeho nárok.

15. Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 5.3.2008 bola medzi žalobcom ako poskytovateľom úveru a žalovanou ako klientom uzatvorená Zmluva o revolvingovom úvere č. 810007061, na základe ktorej zmluvy žalobca poskytol žalovanej bezúčelový revolvingový úver vo výške 995,82 eur (pôvodne 30.000,- Sk) a žalovaná sa zaviazala zaplatiť predmetný úver v 36 mesačných splátkach vo 60,15 eur (pôvodne 1.812,-Sk) so splatnosťou vždy k 20. dňu v mesiaci. Ročná úroková sadzba predstavovala 79,49 %, predpokladaná RPMN za úver predstavovala 79,49 %. Žalovaná čerpala peňažné prostriedky dňa 5.3.2008 v sume 995,82 eur a zaplatila z poskytnutého úveru dňa 14.4.2008 sumu 60,15 eur, dňa 14.4.2008 sumu 6,24 eur, dňa 3.6.2008 sumu 53,91 eur a dňa 3.6.2008 sumu 2,52 eur. Z dôvodu omeškania so splácaním poskytnutého revolvingového úveru žalobca vyhlásil okamžitú splatnosť úveru dňa 25.8.2008. Žalobou zo dňa 10.4.2014 doručenou súdu prvej inštancie dňa 25.8.2014 sa žalobca domáha od žalovanej zaplatenia sumy 2.042,58 eur s príslušenstvom. Súd prvej inštancie žalobu zamietol z dôvodu premlčania uplatneného nároku, keď premlčanie záväzku vzniknutého zo zmluvy o revolvingovom posúdil ex offo a podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Žalobca nesúhlasil s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie, namietal, že súd prvej inštancie nemal pri premlčaní na daný prípad aplikovať ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/199 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, keďže jeho aplikáciou narušil princíp nestranného súdu a súd prvej inštancie nemal vo veci konať a mal konanie prerušiť až do skončenia konania o súlade právnych predpisov pred Ústavným súdom SR vo veci týkajúcej sa ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/199 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Podstatnou spornou otázkou tak je, či súd prvej inštancie postupoval správne, keď v súdenom spore aplikoval ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/199 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

16. Jediným dôvodom zamietnutia žaloby súdom prvej inštancie bolo premlčanie uplatnenej pohľadávky, ku ktorému súd prvej inštancie prihliadal ex offo podľa v tom čase účinného ustanovenia § 5b zákona

č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Dňa 7.2.2018 však Ústavný súd Slovenskej republiky vo veci vyhlásil nález sp. zn. PL. ÚS 11/2016, podľa ktorého ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ustanovenie právneho predpisu, ktoré nie je v súlade s ústavou, stráca účinnosť dňom uverejnenia nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky (čl. 125 ods. 3, ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky).

17. V čase vyhlásenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie bolo ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov účinné a súd bol povinný toto ustanovenie aplikovať. Napriek tomu nález Ústavného súdu SR treba vnímať tak, že ním bol vyhlásený od počiatku existujúci nesúlad napadnutého ustanovenia právneho predpisu s Ústavou Slovenskej republiky. Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky okrem toho, že je právnym dôvodom neúčinnosti nesúladného ustanovenia právneho predpisu (ex nunc, od publikovania nálezu v Zbierke zákonov SR), predstavuje tiež interpretáciu dotknutých ustanovení Ústavy Slovenskej republiky (v tomto prípade čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) v tom zmysle, že ich treba vykladať inak, než ich vyložil zákonodarcia pri prijímaní nesúladného ustanovenia právneho predpisu (v tomto prípade to znamená, že prihládanie na premlčanie bez námietky strany je v rozpore s týmito článkami Ústavy Slovenskej republiky). Súdny súd pri rozhodovaní viazaný nielen zákonom, ale aj ústavou (čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Teda postup súdu prvej inštancie, ktorý v prejednávanej veci použil ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, bol síce v súlade s vtedy účinným zákonom, avšak v rozpore s ústavou, konkrétne s vtedy účinnými čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Takýto protiústavný postup (aj keď išlo o postup v zmysle zákona) predstavuje porušenie práva žalobcu na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

18. Odvolací súd dáva v tejto súvislosti do pozornosti aj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 11. októbra 2006 sp. zn. PLz. ÚS 1/2006 (zjednocujúce stanovisko pléna), kde bola riešená otázka okamihu hmotnoprávných účinkov nálezu ústavného súdu a kde ústavný súd okrem iného konštatoval, že hmotnoprávne účinky nálezu vo vzťahu ku konaniam, ktoré ešte neboli právoplatne skončené, nastávajú ex tunc, teda na ustanovenie zákona, ktoré bolo v nesúlade s ústavou, sa hľadí, akoby nebolo nikdy súčasťou právneho poriadku.

19. Aplikácia protiústavného ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov súdom prvej inštancie v danej veci predstavuje nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie, ktorým bolo znemožnené strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, preto aj keď súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie, tak toto vyhodnocoval len v rozsahu potrebnom pre zistenie premlčania. Bol preto daný dôvod na zrušenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie (§ 389 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku) a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

20. V ďalšom konaní súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vyvodí z vykonaného dokazovania skutkové zistenia v takom rozsahu, aby mohli byť po ich právnom posúdení podkladom pre rozhodnutie sporu v zmysle podanej žaloby žalobcu a opätovne vo veci rozhodne, pričom sa vysporiada aj námietkami žalobcu, ktoré uviedol v odvolaní.

21. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie znova o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie aj odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 Civilného sporového poriadku).

22. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).